

ANKARA KEDİSİNİN TARİHÇESİ

İlk defa İtalya'da bir maden yatağında 1,8 milyon yıl öncesine tarihlenen yaban kedisi (Felis Silvestris) izlerine rastlanmıştır. Günümüzün yaban kedilerinin de bundan türedikleri sanılmaktadır. En kabul gören hipotez evcil kedilerin de bu Avrupa Yaban Kedisi (Felis Silvestris), Afrika Yaban Kedisi (Felis Libyca), Hint Ev Kedisi (Felis Ornata) 'nden türediğidir ki bu sonuncusu evcil kedilere (Felis Cattus) en yakın olanıdır. Mısır'da çok uzun zaman önce Felis Ornata ile Felis Libyca melezi evcilleştirilmiş ve Tanrıça Bastet ile ilişkilendirilerek kutsiyet atfedilmiş ve tanrılaştırılmıştır. Bu melez kedi eski Yunanlılar ve Romalılar tarafından Avrupa'ya getirilmiş ve Felis Silvestris olmuştur.

Bu melezleştirmeler ve mutasyonlar, doğal seleksiyonlar ve iklim değişikliklerinden ileri gelmiş ve bu sayede bugün bildiğimiz birçok kedi ırkı türemiştir ki **"Ankara Kedisi" de bunlardan biridir ve dünyadaki yarı uzun tüylü kedilerin en eski olanıdır.**

"Ankara Kedisi" iki yüzyıllık kedi biliminde (Felinotekni) uzun ve yarı uzun tüylü kedilerin en saf ve en doğal mirasçısıdır.

Kıbrıs'ta bir gömüde bulunan "Ankara Kedisi" iskeleti karbon 14 tekniği ile M.Ö. 3000 yılına tarihlenmiştir.

Türkiye'de Bodrum'da M.Ö. I. yy'a tarihlenen genç bir "Ankara Kedisi" freski bulunmuştur.

Kediler tarihte, bazı milletlere mâbud, bazılarına mürşid bazı krallara nedim, bazı ediplere ve şairlere ilham kaynağı, dost, bazı siyasilere mesai arkadaşı olmuştur. Papa üçüncü İnnocent'in müşavirlerinden Saint-Dominique şeytanı siyah kedi şeklinde temsil etmiş ve kediyi uğursuzluk ve müsibet sembolü saymıştır. Bizde siyah kedi insanların arasındaki dostluğu bozan bir mahlûk sayılmış ve iki kişinin arası bozulduğu zaman "aranızdan kara kedi mi geçti?" sözü özdeyiş haline gelmiştir.

Kedinin menşei Habeşistandır. Milattan 2200 sene evvel Mısır 'dan, ithal edilmiştir. Kedi Mısırlılarda musiki, aşk ve güzellik ilahlarını temsil ederdi. Milattan 525 sene önce İran Hükümdarı Kambizez (Cambyses) mısırlıların kedilere karşı olan muhabbet ve hürmetini bildiğinden Feluse şehrini zapt etmek için ordunun önüne büyük bir kedi sürüsü koymuş idi; mısırlılar kedilere zararı dokunur diye harp etmekten çekindiler ve şehri harpsiz olarak düşmanlarına teslim ettiler.

Mısır'da Beni-hasan mevkiinde (Grotte de Diane denilen mağarada) 1890 tarihinde İngilizler tarafından 180.000 kedi mummyası bulunmuş ve Londra müzesine nakledilmiştir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed'de kedi severler arasındadır; "müvezza" isminde çok sevdiği bir kedisi vardır. Anlatıya göre, Hz. Muhammed'in bir keresinde namaz zamanı geldiğinde, kolunda yatan "Müezza'yı kaldırmak yerine onu rahatsız etmemek için elbisesinin ucunu kestiği söylenir. Denir ki Müezza'yı üç kez okşadı, ona sırt üstü düşsede 4 ayaküstüne inebilme yeteneği ve ayrıca ona yedi can verdi.

"Ankara Kedisi"nin kökeni Türkiye'de Kapadokya platosudur. Bu bölgede karasal iklim hâkim olup yazları sıcak ve kurak (tüylerinin ince, narin yapısı ve açık rengi buradan ileri gelir), kışları ise aşırı soğuk geçer (tüylerinin uzun oluşu da buradan ileri gelir).

Haçlı seferleri sırasında şövalyelerin götürmüş olabileceği birkaç kediyi saymazsak Ankara Kedisinin Avrupa'ya ilk defa XII. yy'da götürüldüğünü söyleyebiliriz.

"Ankara Kedisi", Antik Roma imparatorluğundan beri bilinen çok eski bir türdür. Öyle ki İmparator Augustus Antony'nin (MÖ 63-14 MS) bir yazışmada kedisi için "Benim beyaz, uzun tüylü ve altın rengi gözleri olan beyaz kedim, narin ve rafine bir güzelliğe sahip, ruhuysa asil ve bağımsız " diye bahsettiği rivayet edilir. **"Ankara Kedisi" özellikle saflık, zenginlik ve incelik sembolü olarak görüldüğünden**, İpek Yolu'nun zengin tüccarları tarafından alınıp Avrupa ya götürülmüştür.

"Ankara Kedisi", dünyaca tanınan bir kedi ırkıdır. Anayurdu Ankara olup, en eski uzun tüylü kedi soylarından birisidir.

Hayvanlara mesafeli duranlara bile kendisini fazlasıyla sevdiren bir kedi ırkıdır.

Zaten bu yüzden dünyanın en sevilen safkan kedi ırkları arasında yer alır ve tam anlamıyla ulusal bir hazinedir.

Ankara Keçisinin, Kedisinin ve Tavşanının uzun, yumuşak ve parlak tüyleri, bozkır faunasının ürünü olduklarının kanıtıdır. Bazı araştırmacılar, yöredeki koyunların ve köpeklerin de aynı özellikler taşıdığına dikkat çekerek türlerin endemik oluşunu vurgular.

İlk kez Haçlı savaşları sırasında keşfedilen "Ankara kedisi"ni, 1620-25 yılları arasında Fabri de Peiresc adındaki bir Fransız bilim adamının keşfetmiş olması kuvvetle muhtemeldir. Bu ismin, ülkesine Ankara'dan birkaç saf beyaz kediyle dönmesi üzerine, Fransızlarında hayranlığını kazanan "Ankara Kedileri"nin yavruları, Fransız soyluları arasında dağıtılıyor ve ilk yavrulardan biri de Fransız devlet adamı Cardiani de Richekieu'ya veriliyor.

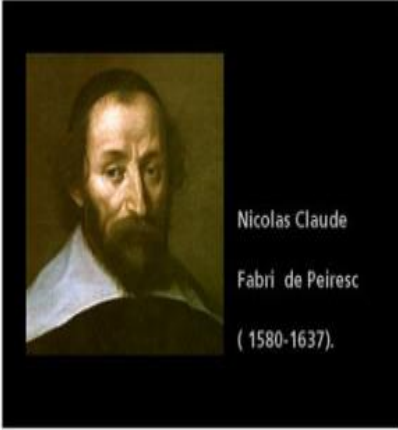
Richekieu (1585-1642), sabahları oynadığı 14 Ankara Kedisi'ne sahiptir. (onu ailesiyle tasvir eden veya kedileri arasında çalışırken çizilen birkaç resmi vardır).

Büyükbabası kanarya, papağan ve köpekleri tercih eden XV. Louis (1710-1774) her sabah odasına gelen ve Kralın Konsey masasında veya şömüne üstünde oynama hakkına sahip olan 'Brillant' adında bir "Ankara Kedisi"ne sahiptir.

Resim 1

Bir aşk acısından kurtulmak için Doğu'ya giden İtalyan kaşif Pietro Della Valle (1586-1652) birkaç "Ankara Kedisi" ile dönmüştür. "Ankara kedisi" 17. yüzyıldan itibaren Avrupa'ya ithal edildi. Gerçekten de, Pietro Della Valle'nin (1586-1652) mektupları, Türkiye'ye yaptığı bir gezi sırasında Türk Angorasına aşık olduğunu ve bazı çiftleri Roma'ya götürdüğünü kanıtlıyor. Cinsin ilk tanımını da yapan oydu. (Resim 1)

Resim-2

Doğa bilimci Nicolas Claude Fabri de Peiresc (1580-1637) "Ankara Kedisi"ne âşık olur onu Fransa'ya götürmeye karar verir. Türkiye'den Fransa'ya bazı örnekler götürür ve Avrupa'da bu cinsin ilk yetiştiricisi olur. Kedileri Kardinal Richelieu'yu memnun eder ve kısa sürede Türk "Angora Kedisi", Kral XV. Louis ve çevresinde en çok aranan kedisi olur. (Resim 2) A02

Resim 3

1735'te ünlü İsveç'li doğa bilimci, botanikçi ve zoolog Linne (Karl) (1707-1778) ilk defa "Ankara Kedisi"ni sınıflandırır ve adını "Catus Angorencis" olarak adlandırır. (Resim 3)

Resim 4

Resim 4'te Ressam Drouais tarafından yapılan portresi görülen Fransız doğa bilimci Buffon (1705-1788) 1756 da Doğa Tarihi isimli kitabında Avrupa'nın en tanınmış kedi ırkını şöyle kayda geçmiştir:

- Catus Domentic (Avrupa)
- Chartreux Kedileri
- Catus Angorencis: "Angora Türk" (yumuşak ve uzun bir elbise ile tamamen beyaz bir kedi olarak nitelendirdi.)

Resim 5

Buffon'un Doğa Tarihi kitabında resmettiği bir "Ankara Kedisi" (Resim 5)

Resim 6

"Ankara Kedisi"nin tartışılmaz güzelliği başta aynı tuvalde iki versiyonlu olarak onu resmeden Fransız Ressam Jean- Jacques Bachelier (1724-1805) olmak üzere birçok ünlü ressamın dikkatini çekmiştir. (Resim 6)

Resim 7

Bochelier's'in birinci versiyonu: Kedi ve kuş tablosu (Versay Sarayında Lambinet Müzesinde) (Resim 7)

Resim 8

Bochelies'in ikinci versiyonu: Kedi ve kelebek tablosu (Versay Sarayında Lambinet Müzesinde) (Resim 8)

Resim 9

Resim 9'da portresi görünen Gustav Courbet de "yıldız" adlı kendi "Ankara Kedisi"nden o kadar ilham almıştır ki:

"Ressamın Atölyesi" isimli tablosunda Onu modelin ayaklarında tasvir etmiş. (Resim 10)

Resim 10

Resim 11

1864'te "Kedili Kadın" isimli tablosunda ise modelin kucağında tasvir etmiştir. (Resim 11)

Resim 12

Diğer bir ünlü ressam Gerard Marguerite (1762-1837) modeli ile birlikte "Ankara Kedisini"de resmetmiş ve tablosuna onun adını vermiştir. (Resim 12)

Tüm bu meşhur tablolar Fransız soyluluğu ve yüksek burjuvazi hayatının merakını yansıtmaktadır. "Türk Angorası" zenginliğin bir sembolüydü ve aristokratlar ve hükümdarlar tarafından çok takdir edilirdi; o zamanlar çok değerli bir armağandı çünkü lüks bir nesneyi temsil ediyordu.

Avrupa'da dönemin güçlülere için birçok Ankara Kedisine sahip olmak önemli bir prestij ve saygınlık belirtisiydi. Örneğin Cardinal de Richelieu'nün 14 adet Ankara Kedisi vardı. Adları da şöyleydi; Felimare, Lucifer, Ludovic-le-Cruel, Ludaviska, Mimi-Piaillon, Mounard-Le-Fougueux, Perreque, Rubis-sur-Ilongle, Serpolet, Pyrame, Thisbe, Racan Soumise ve Gazette.

Fransız Kralı XV. Louis gerçek bir kediseverdi. Özellikle 'Parlak' ve 'Paşa'yı. 'Parlak' beyaz bir "Ankara Kedisi" idi. O kadar ayrıcalıklıydı ki, Kral konseyi toplantılarında masanın üstünde oynayabilirdi. 'Paşa' ise bir Pers kedisi. Bir kralın gözde kedisi olunca adı da tarihe mal olur tabii ki. Bir yetişkin olarak Louis, her sabah onu uyandırmaya gelen 'Brillant' adlı Angora Kedisine özel bir sevgi duyuyordu.

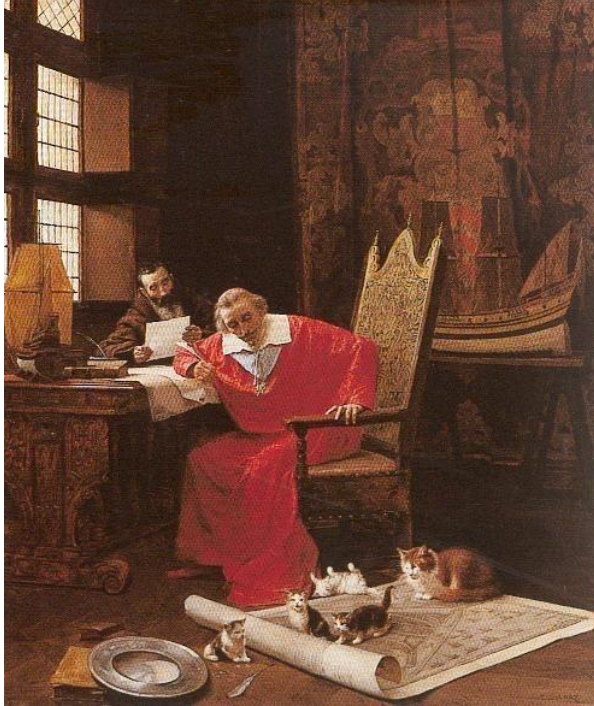
Kraliçe Marie-Antoinette (1755-1793)'in altı adet "Ankara Kedisi" vardı ve mobilyaları bile kedileri okşayabilecek şekilde tasarlanmıştı.

Fransız İhtilali'nde Amerika'ya kaçmayı düşünen Kraliçe, kaptan Samuel Clough de Wiscasset'nin Sally isimli gemisi ile Amerika'ya gönderdiği özel eşyaları arasına "Ankara Kedi"lerini de koymuştu.

18. yüzyılda, 15' inci Louis, 16'ncı Louis ve Marie Antoniette de bu asil kedilerin hayranları arasına girince, hayran sayısı hızla artıyor doğal olarak. Hatta bu dönemde yapılmış birçok yağlı boyada Ankara kedilerinin resmedildiğini görüyoruz.

1852 senesinde Ankara'ya uğrayıp burada Şubat ayında on beş gün ikamet eden Prenses Belgiojoso anılarında; "Ankara Kedisi" namıyla meruf bir erkek kedi bana kabul ettirinceye kadar her türlü nezaket ve dostluk alakarıyla beni taciz ettiler. Ankara eyaletinde doğup Asya'nın ve hatta dünyanın her tarafındaki hayvanların kıllarıyla mukayese edilirse bu kedinin kılları âlimlerin nazarı dikkatini celbetmeğe layıktır' diye not etmiştir.

19. yüzyıla gelindiğinde, Fransa'dan ABD'ye ihraç edilmeye başlanılan bu sevimli dostlar, ipeksi ve orta uzunlukta tüyleri, ince ve narin yapıları ile tüm dünya ülkelerince tanınıyor ve çok seviliyor.

İşte birçok "Ankara Kedisi" gravüründen birisi XIII. Louis farklı renklerdeki Ankara Kedileri ile çalışırken görülüyor.
(Resim 13)

Resim 13

Türkiye’de “Ankara Kedileri”ni sokaklarda da evlerde de görmek mümkündür. (Resim 14)

Resim 14

Bu uzun tüylü beyaz kediler Türkler için çok kıymetliydi. Bazı saraylarda bile “Ankara Kedisi” bulundurulurdu. (Resim 15)

Resim 15

Resim 16

Fransız yazar, eski deniz subayı Pierre Loti de ateşli bir kediseverdi. 1880'e doğru Le Vaudour adlı teknesi ile İstanbul'a gitti ve orada "Ankara Kedisi"ne âşık oldu. (Resim 16)

Resim 17

Gözleri farklı renkte bir siyah "Ankara Kedisi" edinir ve adını "Belkıs" koyar. Öyle ki bu isimle ona kartvizit bile yaptırır. Resim 17'deki gazete kupüründe Belkıs'ı Pierre Loti'nin sekreterinin kucağında görüyoruz. Harika bir siyah "Ankara Kedisi"nin etkisine de yenik düşer ve onu İstanbul'dan getirir ve adını da "Pamuk" koyar.

Resim 18

İngiliz sanatçı Harrison William Weir (1824-1906) 1889'da "Ankara Kedisi" çizimleri yapar. (Resim 18)

Resim 19

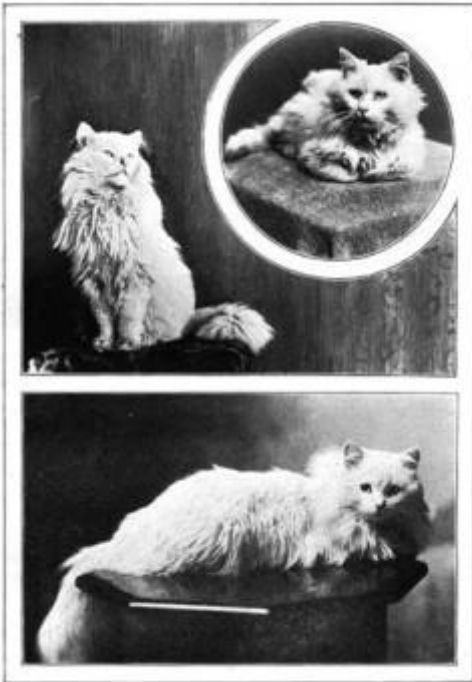
Kişisel mal varlığı çok yüksek bu centilmen 1871'de İngiltere Londra'da Resim 19'da görülen Kristal Palas'ta bir "catshow" kedi yarışması yapmaya karar verir.

JUDGING IN THE RING AT THE CRYSTAL PALACE
(Photo - Bristol & Sons, Crystal Palace)

Resim 20

Birinci kedi değerlendirmesi o devirdeki "Ankara Kedisi" standartları ile yapıldı. (Resim 20)

1 and 3. Ajax; owned by D. W. Stevens, Westfield, Mass. Valued at \$1000.
2. Snow; owned by George A. Ransom, Newton, Mass; winner at Crystal Palace, London.

Resim 21

İngiltere'de yetiştiriciler Ankara Kedisi ile ilgilenmeye başlarlar. Renkleri farklı farklıydı ama o devirde en kıymetlisi beyaz renkli "Ankara Kedisi"ydi. (Resim 21)

Özellikle Fransa'da gördüğü büyük rağbetten sonra yetiştiriciler "Ankara Kedisi"nden "Persan" adını verdikleri yeni bir ırk yaratmak istediler. Persan o kadar rağbet gördü ki "Ankara Kedisi"nin tahtını sarstı ve neredeyse "Ankara Kedisi" unutulmaya başlandı.

Ankara Kedisi, 1920'li yıllarda Türkiye'nin unutulmaz lideri ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk sayesinde yeniden doğdu.

Karanlık sokaklar

Ankara kedileri

İslah ve teksir ediliyor

Ankaranın fare meselesinden dolayı mahalle laboratuvarında yapılan hayati işlemler meşgul olmamakta, muhtelif hayvan hastalıkları için vakar ve serumlar ihtilafını almışlardır. Kocula vakayit için gündelik yalnız muhasebe yapılmaktadır. Müessesemize iki kaamunda lüzum ihtiyacı meşgul olan ve son zamanlarda pek az olan Ankara kedilerinin cins ihtilafını ve teksir işlemlerini meşgul etmektedir. Müessesemizde lüzum ihtiyacı meşgul kedi vardır. Bunkar bu sene 14 yavru vermişlerdir.

İzmit hapishanesinde bir hadise daha!

İzmit hapishanesinde yarıyolda...

Çocuk sayfaları

Takdir varakası kazanan okuyucularımızın isimleri

Öncekiler

(194) Enayit İsmailoğlu tarafından...

Şu gün

(211) Anar Nispet tarafından...

VAKIT

2 Temmuz Çarşamba 930

Harcı: 1000

1. sınıf Kuru 1500

2. sınıf Kuru 1000

3. sınıf Kuru 750

4. sınıf Kuru 500

5. sınıf Kuru 250

Safer 1349

Bu geceki Ay

Günaydın 4,33 - Güneş 78,45

Akşam 16,32 - Ay 23,35

HAVA:

Asri vakit ortası mevsiminde...

Çanakale Nafia baş mühendisliğinden:

Çanakale Nafia idaresi için atıldığı görev tahdidi istihlafa ve 150 Eyalet makâmı ile bir baş makâmı alınacaktır.

1 - Talip Bey, Mustafa Bey ve Mustafa Bey'in görevi tahdidi olarak...

2 - Baş makâmın bir imzalı heyeti idare edecek istihlafa olacaktır. İstihlafa olanaklı olan ve Türkiye makâmı mevcut olduğu gibi idare edilecek şahsi de vardır.

3 - Talip Bey'in görevi tahdidi olarak...

4 - Talip Bey'in görevi tahdidi olarak...

5 - Eyalet makâmı bir imzalı heyeti idare edecek istihlafa olacaktır.

5 aydır maassız!

"Yeşil Çiraman" gazetesinin yazarları Çiraman muallimleri hayır vakfı meşgul olmamakta ve bu sene makâmın çocuklardan istihlafa alınmaktadır. Arbede muhtelif hastalıklardır.

Kymetli bir eser

Birinci sene yapılmış, kymetli bir vakfı izmirde kayımlar arasında yerliken nazarı dikkatli olacaktır.

Çiramanın olan kuzak parça istihlafa

İstihlafa lüzum ihtiyacı meşgul olan ve son zamanlarda pek az olan Ankara kedilerinin cins ihtilafını ve teksir işlemlerini meşgul etmektedir. Müessesemizde lüzum ihtiyacı meşgul kedi vardır. Bunkar bu sene 14 yavru vermişlerdir.

Çocuk sayfaları

Çocuk sayfaları

Takdir varakası kazanan okuyucularımızın isimleri

Öncekiler

(194) Enayit İsmailoğlu tarafından...

Şu gün

(211) Anar Nispet tarafından...

VAKIT

2 Temmuz Çarşamba 930

Harcı: 1000

1. sınıf Kuru 1500

2. sınıf Kuru 1000

3. sınıf Kuru 750

4. sınıf Kuru 500

5. sınıf Kuru 250

Safer 1349

Bu geceki Ay

Günaydın 4,33 - Güneş 78,45

Akşam 16,32 - Ay 23,35

HAVA:

Asri vakit ortası mevsiminde...

2 Temmuz 1930 yılında yayınlanan Vakit gazetesinde "Ankara Kedileri"nin islah ve teksir edileceği duyuruldu.

İkinci Dünya Savaşından sonra ise Ankara Hayvanat Bahçesinde, "Ankara Kedisi"ni üretmek ve ırkını korumak için bir program başlatılır ve "Ankara Kedisi"nin yurt dışına ihraç edilmesi yasaklanır. Bu yasaklama bugün dahi yürürlüktedir. 30 kadar numune seçilir. Bunlar beyaz renkli ve gözleri mavi, kehribar, yeşil ve iki renkli olanlardır.

Genetik olarak sağlam üreme programının tam kayıtları tutulur, ancak kedilerinin başka bir yere gitmesine izin vermek konusunda isteksizdiler. 1950'lerde Amerikalı askerler Ankara Hayvanat Bahçesi'ndeki bu enfes kedileri bulurlar, onları ve hikâyelerini Amerika'ya taşırlar. Sonunda, 1962'de Ankara Hayvanat Bahçesi, Albay ve Bayan Walter Grant'in 'yıldız' adında ikisi farklı renkli gözlü beyaz bir erkeğe ve 'Yıldızcık' adında kehribar gözlü beyaz bir dişiye sahip olmalarına izin verdi. Bu kediler ABD'de yeni bir üreme programının temeli oldu. Amerikalı çift ilgilenmeseydi "Ankara Kedisi" belki de uzun yıllar Hayvanat Bahçelerinde kapalı kalacaktı.

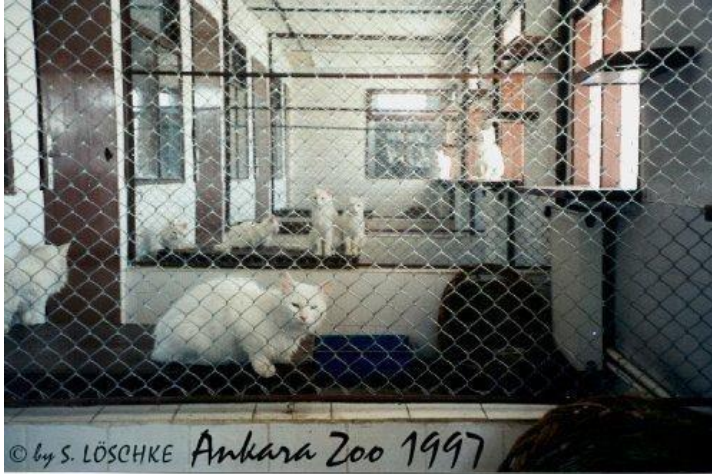
Bu iki "Ankara Kedisi" Detroit'de 1906 yılında kurulan Kedi Meraklıları Derneği (CFA: The Cat Fancier's Association) 'nin dünyada en meşhur olan "orijin kitabına" ilk kaydedilenlerden oldu. Ankara Kedisi ırkı resmi olarak 1973 yılından beri CFA'da, 1988 yılından beri de FIFE tarafından tanındı.

1960'ların sonuna doğru bir grup yetiştirici, beyaz Ankara Kedisini tanıtmak için "Orijinal Ankara Kedisi Derneği"ni kurdu ve Ankara Kedisi yeniden başta Fransa olmak üzere Avrupa'da yayılmaya başladı.

İtalya'da hala aktif şekilde çalışmalarını sürdüren "Club Angora Turco Pietro Della Valle" isimli dernek "Ankara Kedi"lerinin üretimini sağlamakta ve gelişimi için çalışmaktadır.

Uluslararası Kedi Federasyonu (FIFE: Federation Internationale Fe'line) gibi bazı uluslar arası Federasyonlar Ankara Kedisi olarak sadece beyaz "Ankara Kedisi"ni tanıırken, CFA gibi bazıları ise "Ankara Kedisi"nin farklı renklerini de tanıyorlar. Günümüzde birçok etkinlikte "Ankara Kedisi"nin siyah, beyaz, krem, gri tekir ve iki renkli olanlarını görmek mümkündür.

Bugün Fransa'da yetiştiriciler yarışmalarda beyaz ile rekabet edebilmeleri zor da olsa diğer renklerdeki "Ankara Kedileri"ni de yetiştiriyorlar.

Türkiye'deki siyasi değişiklikler nedeniyle bugün, Ankara ve İzmir Hayvanat Bahçelerinde Ankara Kedisi programları da mevcut değil. Yetiştiriciler ve münferit kedi sahipleri bu işi yapmaya çalışıyorlar.

"Ankara Kedisi" gerek Türk edebiyatında gerekse batı edebiyatında önemli bir yer tutmuştur ve birçok yazar tarafından O'nun güzelliği ve insana yakınlığı anlatılmıştır.

Mesela Refik Halit Karay 'Üç Nesil Üç Hayat' isimli eserinde şu şekilde bahseder;

'...O gün konakta sefer hazırlığı var. Paşa, Ankara'ya vali tayin edilmiş... Ankara neresi? Cehennem bucağı! Zaten bu yeri o isimle anan yok gibidir, haremde ve selamlıkta hep şu kelimeyi işitiyoruz: Engürü... Ve bir teselli duyuluyor: Engürü armudu yenilecek! Büyük hanım daha mühim bir teselli buluyor: 'Bu gidiş yarı haç sayılır, Hacı Bayram Veli Hazretleri'nin türbesine yüz süreceğiz!' Küçük hanım, bir gözü bir gözüne uymayan renkte, tüylü kediler bulacak... Mahdum bey de kıvrım kıvrım ipek tüylü tiftik koçu besleyecek...'

Abdülaziz devri İstanbul'undan Ankara'nın görünüşü; Ankara'nın keçisi kadar meşhur kedisi ince, uzun ipeksi yumuşaklıktaki sarkık tüyleri ile çok dikkat çekicidir. Boyun Nahiyesinde ve kuyrukta iyice uzun olan tüyler, "Ankara Kedisini" olduğundan büyük gösterir. "Ankara Kedisi"nin rengi genellikle beyazdır ve tipolojik tanınanı da budur. Ancak, duman siyahı ve boz olanı da bulunur. Beyaz renklilerim gözleri mavi ve portakal sarısı, siyah ve bozlarda ise sadece portakal sarısıdır. Saf Ankara Kedisinde bir göz mavi diğeri sarıdır ve bu nedenle halk arasında 'tek gözlü kedi' namını salmıştır.

'La Turquie Kemaliste' adlı kitapta ise;

'Hayatın gündelik ve senelik gailelerinden ilişkisini kesmişe benzeyen Ankara Kedisi daha çok bir süs ve salon kedisidir. Alıştığı kimselerle adeta konuşur ve söylenen sözleri anlar ama başını vakur bir eda ile sallaması da beklenmemelidir. Avcı olmadığı söylense de uçan sineğe ve müteharrik her şeye hücum eder...'

Seyyah Kandemir Ankara Vilayeti (1932) adlı eserinde;

"Ankara Kedisi"nin yüksek fiyatlarla Avrupa ve Amerika'ya satıldığından bahseder.1858'de Ankara'da on beş gün kalan prenses Belgiojoso Asie Mineure et Syrie adlı eserinde "Ankara Kedisini" metheder. "Ankara kedisi kuşkusuz doğanın lükslerindedir. Güzeldirler ama yararsızdırlar. Fareden nefret ederler, sıçandan tiksiniirler ve onları yakalamak yerine aç kalmayı tercih ederler. Ama kim onları suçlayabilir? O kadar güzel ve süslüdürler ki.."

Dr Esra SAZYEK; Ankara Kedisi'nin fizyolojik, karakteristik ve metaforik özelliklerinden bahseden bütün kitapların bölümlerinden örnekler olarak **Türk Romanında Ankara** isimli Doktora Tezinde "Ankara Kedisi"ni tanıtmıştır.

Claude Farere '*Ankaralı Dört Hanım*'(1933) kitabında;

'...İşgal altındaki İstanbul'u terk ederek milli mücadeleye katılmak üzere annesiyle birlikte Ankara'ya gelen Lale Hanım, Çankaya'nın yamaçlarında bahçeli bir villaya yerleşir. Genç kadın, ziyarete gelen Doktor François Villandry'i uğurlarken dış kapıya doğru uzanan küçük yolun kenarında durup oradaki Ankara Kedisi'ni okşar...' diye anlatır.

Atilla İlhan '*Bıçağın Ucu*'(1973) kitabında;

'...Ferit Dayı'nın Emirgan'daki iki katlı ahşap evinin üst katının salonundaki beyaz çini sobanın yanında yastıklarına kıvrılarak uyuyan iki Ankara kedisinden birinin "piyano siyahı", diğeri "sonbahar kızılı" renginde oluşları...' diye anlatır.

Yakup Kadri Karaosmanođlu '*Sodom ve Gomora*' adlı eserinde;

'...Tüylerinin ince, yumuşak, parlak ve bol olmasıyla tüm dünyaya nam salan "Ankara kedisi", İngiliz işgal kuvvetleri subaylarından Captain Jackson Read'in annesinin de sahip olmayı istediği bir hayvandır. 'Uzun tüylü, kocaman ve vakarlı' olarak tanımlanan "Ankara Kedisi"ni, Ankara yolu kendilerine kapalı olduğu için temin edemeyen Captain Jackson Read, 1924 yılı itibariyle uzun Doğu seferinden, "bir kedi bile" alamadan ülkesine dönmek zorunda kalacaktır.' diye anlatır.

Avram Galanti 'Ankara Tarihi' adlı eserinde;

'...Şubat 1858'de Ankara'da on beş gün konaklayan Prenses Belgiojoso, *Asie Mineure et Syrie* adlı eserinde, Ankara kedisinin, Ankara keçisi kadar yararlı olmasa da ayrı renkte gözleri ve beyaz, uzun tüyleri sayesinde türdeşlerinden ayrıldığını belirtir. Belgiojoso, ayrıca, yabana atılamayacak derecedeki güzelliği ile 18.yüzyıldan itibaren Avrupa'da da en gözde evcil hayvan olarak ün kazanan Ankara kedisinin herkeste sahip olma isteği uyandırdığını da vurgular...' diye anlatmaktadır.

Aka Gündüz '*Dikmen Yıldız*' adlı kitabında;

'...Murat'ın ölüm haberiyle yıkılan Yıldız'ı teselli eden İhtiyar Beybaba'nın, konuşmayı yaptığı loş salondaki saç sobanın yanına kurşuni renkte bir Ankara kedisi yatmaktadır. Kendisini diğer türdeşlerinden ayıran farklı renkteki gözleriyle "Sarı ve ela iki ışık noktası"nı Yıldız'ın gözlerine diker...' diye anlatır.

Nazım Hikmet 'Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim' adlı kitabında;

'...Moskova'da öğrenim gören Ahmet, Anuşka'ya olan aşkını ona yapacağı bir kedi resmiyle anlatmayı düşünür. Kedi denilince aklına ilk olarak "koskoca bir Ankara kedisi gelir..." diye anlatır.

Aka Gündüz '*İki Süngü Arasında*' isimli eserinde;

'...Genç kadın, kendisi gibi orada bulunan ve toplumun açtığı yaraları hastane müdürünün yardımıyla iyileştirmeyi başarmış İhsan Bey'e bunu nasıl yaptığını sorar. "Onu müdür Bey yaptı. Ben yalnız kendilerine tembel bir Ankara kedisi gibi itaat ettim..." diye anlatır.

Turgut Özakman '*Şu Çılgın Türkler*' isimli kitabında;

'...Ankara hükümetince Londra Konferansına heyet başkanı olarak gönderilen Bekir Sami Bey, konferans genelinde olduğu gibi tutsak değiş tokuşunda da boyun eğmeye kendisinin zorunlu görür. Lord Curzon, Montagu ile sohbeti sırasında Bekir Sami Bey'in istenileni kolaylıkla kabullenen tavrı karşısındaki memnuniyetini "Ben dik kafalı bir milliyetçi bekliyordum, uysal bir Ankara kedisi çıktı..." diye tarifler.

Aka Gündüz 'Tank-Tango' adlı eserinde ise;

'...Bihter'in bir köşe başında titrerken görüp eve getirdiği on üç yaşındaki kimsesiz Fatma'nın bir gözü mavi, diğeri elâdır. Küçük kızı farklı renkli gözlerinden ötürü tekir bir Ankara kedisine benzeten Bihter, onun Konyalı olamayacak kadar güzel gözlere sahip olduğunu; bu gözlerin ancak Ankaralılarda bulunduğunu söyler...' olarak yazmıştır.

"Ankara Kedisi" bununla da kalmadı. Başkent'in logosu "Ankara Kedisi"nin uluslararası bir üne sahip olduğu ortaya çıktı. Kitapları tüm dünya dillerine çevrilen, Nobel Edebiyat Ödülü'nün sahibi, Gabriel Garcia Marquez'in 2004 yılında yazdığı "Benim Hüzünlü Orosularım" adlı kitabının önemli karakterlerinden biri de "Ankara Kedisi". Yaşlı bir gazetecinin etrafında dönen romanda, başkarakter gazeteciye, doğum gününde bir "Ankara Kedisi" hediye ediliyor. Gazeteci, hayvanlarla hiç anlaşamadığını söylese de, kendisine hediye edilen "Ankara Kedisi"ni almak için Hayvan Üretme Çiftliği'ne gidiyor. Marquez, romanında söz konusu Ankara Kedisi'ni "pürüzsüz, pembe tüylü, değerli bir kedi" olarak anlatırken, romanına şöyle devam ediyor: "...Bir askeri devriye, San Nicolas Parkı'ndan geçmelerine izin vermeden önce yayaların kimliklerini kontrol ediyordu... Nerdeyse yeniyetme denebilecek bir subayın kumandası altında dört kişilik bir devriyeydi bu... Kimliğimi ve basın kartımı inceledikten sonra sepette ne taşıdığımı sordu. 'Kedi' dedim. Görmek istedi... Subay araya girdi. 'Harika bir Ankara Kedisi' dedi. Onu okşarken bir şeyler mırıldanıyordu..." Marquez, romanın diğer bir bölümünde de "Ankara Kedisi"ni "...Havaya kalkmış o güzelim kuyruğu, gizemli ağır hareketleri ve efsanevi soyuyla..." sözleri ile övüyor.

Van Kedisi ve Ankara Kedisinin Karşılaştırması

Bu iki kedi ırkını karıştırmak kolaydır, ancak her ikisinin de adında "Türk" olması, aynı oldukları anlamına gelmez. İkisi de sevecen, çekici ırklardır. Ancak onlardan biri yüzmeyi sever.

Dünya kedi ırkları arasında özel bir yere sahip olan Van kedileri, orijinal göz renkleri, uzun beyaz saçları ve sevecen tavırları ile insanların beğenisini kazanmıştır. Van kedilerinin göz rengi genellikle turkuaz mavidir, ancak kehribar rengi tonlarda birçok farklılık gösterir: açık kehribar, sarı yeşil ve badem rengi. Van kedileri ağırlıklı olarak beyaz gövdelere, renkli baş ve kuyruklara sahiptir. Klasik "Ankara Kedisi" uzun tüylü beyaz bir kedi olsa da, başka birçok rengi de mevcuttur. Klasik beyaz "Ankara Kedileri"nin gözleri mavi olabilir, ancak ilgili bir genetik bileşen bu kedileri sıklıkla sağır yapar. Beyaz "Ankara Kedisi"nin bir mavi ve bir sarı gözü varsa, mavi gözle aynı taraftaki kulakta sağır olabilir. Her iki cins de kapsamlı tımar gerektirmez.

"Ankara Kedisi"nden daha iri ve kemikli olan Van kedisinin olgunlaşması da daha uzun sürer. Van kedileri yüzmeyi ve suyu severler. Tüyle de suya dayanıklıdır. Güçlü, atletik Van kedileri, sahibiyile çok yakın bir bağ kurma eğilimindedir.

"Ankara Kedisi" güçlü, enerjik, kibar, orta uzunlukta ipeksi tüylü bir kedi olarak bilinir. Sosyal ve akıllıdır, her tür insanla ve diğer evcil hayvanlarla iyi geçinirler.

Van kedisinin omuz yüksekliği ve uzunluğu, "Ankara Kedisi"ne göre daha yüksek, ancak erkek Van kedisi, "Ankara Kedisi"nden daha ağırdır. "Ankara Kedisi"nin mafsalsal uzunluğu ve göğüs çevresi Van kedisine göre daha yüksektir. Dişi "Ankara Kedisi"nin vücudu daha ağırdır.

"Ankara Kedisi"nin göz renkleri ile tüy renkleri arasında ilişki yoktur ve her göz rengi çok fazla varyasyon içerir. Kabul edilebilir renkler, gök mavisinden safir tonlarına renkleri içerir; yeşil, Bektaşî üzümü rengi, zümrüd, yeşil-altın veya kehribar. Bazen tek göz mavi diğeri yeşil, veya yeşil-altın veya kehribar, altın sarısı ya da yoğun bakır rengi olabilir.

Tablo 1

Van kedisi

Tüyler: Tüm vücudunda beyaz uzun, orta uzunlukta veya kısa tüyler veya başlarında, sırtlarında kırmızı-sarı lekeler, bacaklar, kulaklar ve kuyrukta ipeksi tüyler. Uzun, orta ve kısa olmak üzere üç tip tüy uzunluğu vardır. Tüyleri yarı uzun kaşmir benzeridir ve köklere kadar yumuşaktır. Sık tımar istemez.

Kafa: Kısa, belirgin yanaklar çıkıntılı, orta boy bir kafaya sahiptir. Yavru kedilerin kulakları arasında bir veya iki siyah nokta bulunmaktadır. Yüz kürkü kısıdır.

Kulaklar: Yüze uygun uzun, dik, pembe kulaklar.

Bacaklar: Orta derecede uzun ve gelişmiş kas yapısı; ince ve yuvarlak pençeler.

Gövde: Orta derecede uzun gövde, geniş ve derin göğüs;ön gövde gövdeden daha geniştir.

Kuyruk: Kalınlığı uca doğru incelik; genellikle beyazdır veya kırmızı-sarı lekelerle sahiptir; kısa ve uzun sağlı olabilir.

Göz: Van Kedileri göz rengine göre 3 gruba ayrılır. Her iki göz de mavi, her iki göz kehribar(sarı ve tonları), bir gözü mavi diğeri kehribar. Mavi gözlü Van Kedilerinin göz rengi genellikle turkuaz mavidir, ancak kehribar rengi tonlarda birçok farklılık gösterir. Van Kedisinin gözleri badem şeklinde ve hafif belirgin basıktır. Gözler orta derecede büyük yuvarlak, köşelerde hafifçe dışarı çekilmiştir ve eğimli bir şekilde ayarlanmış, dışarıdan kulak tabanından burun ucuna kadar eşit uzaklıktadır. Gözler açık dikkatli ve etkileyicidir.

Van kedisi her zaman insan ilgisine ihtiyaç duyar. İlgisizlik durumunda oldukça vahşi olurlar. Aile bireylerinin kucağına atlayan Van kedileri okşanmaktan, oynamaktan ve sevimlenden hoşlanırlar. Van kedilerinin farklı çevre koşullarına uyum sağlama yeteneği yüksektir. Yemeğinin sıcaklığını yemeden önce patileriyle kontrol eder. Dişiler birbirleriyle olan ilişkilerinde daha tutarlıdır. Van kedisinin avlanma özelliği üstündür ve içgüdüseli gelişmiştir. İç ve dış mekanlarda fare, kuş, sinek ve böcek avlar ve yerler. Kümes hayvanlarına asla saldırmazlar. Çiftleşme sırasında dişiler erkekleri seçer. Bu kediler diğer hayvanlardan daha fazla temizlik duygusuna sahiptir. Öz temizlik ve yaşadıkları çevre konusunda oldukça meraklıdır. Yemekten sonra patilerinin yardımıyla ağızlarını ve yüzlerini temizlerler. Tuvaletten sonra pisliği gömme içgüdüleri vardır. Yetişkin Van kedileri yaşları ve cinsiyetleri ne olursa olsun genel olarak, hiçbir özelliğin abartılmadığı ve aşırılıkların olmadığı dengeli ve orantılı bir vücut yapısına sahiptirler.

Tablo 2

Ankara Kedisi

Tüyler: Vücut ipeksi, uzun, beyaz ve parlak tüylerle kaplıdır, boyun ve kuyruk üzerindeki tüyler daha uzundur.

Kafa: Üçgen şeklinde kafa vücuda göre küçüktür. Vücut uzunluğu ve vücut kısımları çok iyi uyumludur.

Kulaklar: Uç kısmı sivri ve kıllı orta boydaki kulaklar arasındaki mesafe geniştir.

Bacaklar: Uzun ve gelişmiş kas yapısı; ince ve yuvarlak pençeler; arka bacaklar biraz daha uzundur.

Gövde: Orta derecede uzun gövde, kemikler ince, uzundur, ancak güçlü kaslarla kaplıdır.

Kuyruk: Kuyruk uzun ve tamamen kıllarla örtülüdür.

Göz: Gözün biri mavi olabilir diğeri kehribar rengine veya her ikisi de mavi veya sarı renkte olabilir. "Ankara Kedisi"nin gözleri büyük ve yukarı doğru eğiktir. Ankara kedisinin kabul edilebilir renkleri gök mavisinden safire kadar olan tonlardır: mavi, yeşil, Bektaşî üzümlü, zümrüt, yeşil-altın veya kehribar bakır göz renklerini içerir.

Yetişkin hayvanlarda kışın uzayan yeke görülür.

"Ankara Kedileri"nde sağlıklı diğer ırklardan daha yaygındır.

"Ankara Kedisi" sadık ve sadece sahibinin yakın ilgisi altında olmayı ve ailesiyle birlikte olmayı sever. Çeviktir ve kendini sesi ve vücut hareketleri ile iyi ifade edebilir. Tehlikeye karşı refleksi yüksektir ve hızlı hareket eder. Annelik ve avcılık içgüdüleri çok iyidir. Kırsal yerlerde olanlar genellikle bağımsız hareket ederler. Kullandığı alanda yatmayı severler. Yemekleri konusunda seçicidirler. Yürürken kuyruğunu yatay tutar, kuyruk kafasına bile dokunabilir. Zeki kedi ırkları arasındadır.

"Ankara Kedisi", denge için fiziksel olarak orantılı, zarif, kıvrak bir görünüm sergilerler.

Van kedisinin bazı morfolojik özellikleri:

Van kedileri orta boy bir kafaya sahiptir ve yavru kedilerin kulakları arasında bir veya iki siyah nokta bulunmaktadır. Yavruların çoğu iki veya daha fazla siyah noktaya sahip olmakla beraber siyah noktalar tek gözün damgası olarak tanımlanır. Su ile oynamayı seven bu hayvanlar hareketli hayvanlardır. Bu kedilerin uzun, orta ve kısa olmak üzere üç tip tüy uzunluğu vardır. Van kedilerini çekici kılan özelliklerden biri sahip olduğu göz rengidir.

Tüyleri yarı uzun kaşmir benzeridir ve köklere kadar yumuşaktır. Yaşadıkları bölgenin iklimindeki aşırılıklar nedeniyle, mevsimsel farklılıklara göre iki farklı tüy uzunluğu taşır. Yazlık tüyler kısadır. Kışlıklar ise önemli ölçüde daha uzundur ve kalındır. Kulaklarda, bacaklarda, ayaklarda ve karında tüylenme vardır. Yüz kürkü kısadır. Ön boyun ve fıfır tam fırça kuyruğu yaşla birlikte daha belirgin hale gelir. Yavru kedilerde ve genç yetişkinlerde Van kedilerinin kısa tüyler ve kuyruk tüyleri vardır.

Ankara Kedilerinin bazı morfolojik özellikleri:

"Ankara Kedisi" Ankara ilinde ve çevreleyen alanda yetiştirilmektedir. Vücut uzunluğu ve vücut kısımları çok iyi uyumludur. Boyun ve kuyruk üzerindeki tüyler daha uzundur. Kuyruk uzun ve tamamen kıllarla örtülüdür. "Ankara Kedisi" göz rengine göre üç tipe ayrılır: Gözün biri mavi olabilir diğeri kehribar renginde veya her ikisi de mavi veya sarı renkte olabilir. Yetişkin hayvanlarda kışın uzayan yele görülür. Ankara kedilerinde sağırılık diğeri ırklardan daha yaygındır.

Şekil 1

Kafa Yapısı

Van kedisinin ve "Ankara Kedisinin" kafalarının yapıları Şekil 1'de karşılaştırılmıştır. Van kedisinin kafası kısa, yanakları çıkıntılı ve kulakları uzun ve dikeydir. Buna karşın, "Ankara Kedisinin" başı tüm vücuduna göre daha küçük ve üçgen şeklindedir. Kulaklar ise orta büyüklükte ve alt kısmı büyüktür. Van kedilerinde kulaklar orta büyüklükte, alt kısmı büyük, uç dikeydir ve iki kulak arasındaki mesafe uzundur.

Gözler

Şekil 1'de görüldüğü gibi, Van kedisinin gözleri badem şeklinde ve hafif belirgin basıktır. Gözler orta derecede büyük yuvarlak, köşelerde hafifçe dışarı çekilmiştir ve eğimli bir şekilde ayarlanmış, dışarıdan kulak tabanından burun ucuna kadar eşit uzaklıktadır. Gözler açık dikkatli ve etkileyicidir. "Ankara Kedisinin" ise gözleri büyük ve yukarı doğru eğiktir.

VAN KEDİSİ

KUYRUK
Kalınlığı uca doğru incelik, genellikle beyazdır veya kırmızı sarı lekelerle sahiptir, kısa ve uzun tüylü olabilir.

KULAKLAR
Yüze uygun, uzun, dikey, pembe kulaklar.

BACAĞAR
Orta derecede uzun ve gelişmiş kas yapısı, ince ve yuvarlak pençeler.

KAFA
Kafa kısa, yanakları çıkıntılı.

GÖVDE
Orta derecede uzun gövde, geniş ve derin göğüs, ön gövde gövdeden daha geniştir.

TÜYLER
Tüm vücudunda beyaz, uzun, orta uzunlukta veya kısa tüyler veya başlarında sırtlarında kırmızı sarı lekeler, bacaklar, kulaklar ve kuyruқта ipeksi tüyler.

T.C.
ANKARA
BUYUKSEHIR
BELEDİYESİ

ANKARA KEDİSİ

KUYRUK
Kuyruk uzun, beyaz ve oldukça tüylü

KULAKLAR
Orta büyüklükte ve alt kısmı büyüktür. Uç kısmı sivri ve kıllı, iki kulak arasındaki mesafe uzundur.

BACAĞAR
Uzun ve gelişmiş kas yapısı, ince ve yuvarlak pençeler, arka bacaklar biraz daha uzundur.

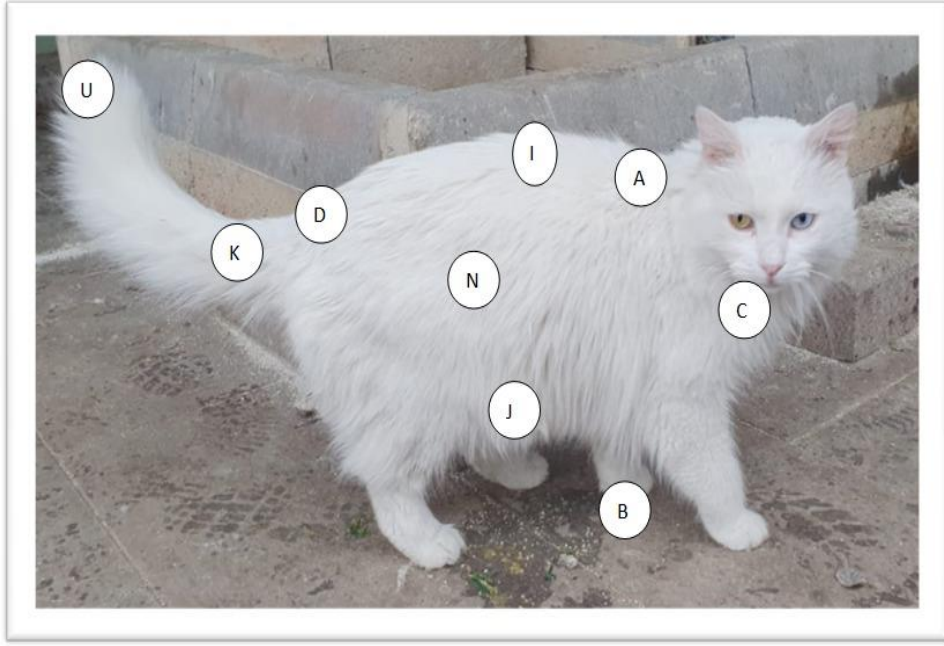
KAFA
Üçgen şeklinde, kafa vücuda göre küçüktür.

GÖVDE
Orta derecede uzun gövde, kemikler ince, uzundur. Ancak güçlü kaslarla kaplıdır.

TÜYLER
Vücut ipeksi, uzun, beyaz ve parlak tüylerle kaplıdır. Boyun ve kuyruktaki tüyler daha uzundur.

T.C.
ANKARA
BUYUKSEHIR
BELEDİYESİ

A B : Cidago Yüksekliği C N : Göğüs Uzunluğu C D : Vücut Uzunluğu I J : Göğüs Derinliği K U : Kuyruk Uzunluğu

"Ankara Kedisi" eşi benzeri olmayan beyaz ipeksi tüyleri, farklı göz renkleri ve orta derecede küçük anatomileri Türkiye'de evcil hayvan genetiğinin en önemli kaynakları arasındadırlar. Onlar özel ilgi ve hobi amaçlı olarak beslenebilirler.

19. yüzyılda da, "Ankara Kedisi" bazı başarılar elde etti.

İngiliz Yargıç H. WEİR, "kedilerimiz ve onlar hakkında her şey" (1889) adlı eserinde "Ankara Kedileri"ni şöyle tanımladı : '...En iyisi mavi gözlü saf beyazdır. Renkler çeşitlidir, ancak turuncu gözlere sahip olması gereken siyah ve mavi, beyaz çeşitlilikten sonra en çok takdir edilenlerdir...' demesine rağmen ancak dokuz yıl sonra, sadece beyaz "Ankara Kedileri"nin kabul edilmesine karar verildi.

Bay Harrison Weir, kediler hakkındaki kitabında, "Ankara Kedileri"nin Pers kedilerinden biraz farklı olduğu, başın daha küçük ve kulakların daha büyük olduğunu, kürkün yünlülük eğilimi olduğunu ve daha ipeksi olduğunu belirtir.

1963 yılında Kanada'ya getirilen "Ankara Kedisi", 1973 yılında Kedi Meraklıları Derneği tarafından şampiyonluk safkan ırkı olarak kabul edildi. Ancak, 1978 yılına kadar sadece beyaz "Ankara Kedileri" tanındı.

Bilime Göre En Güzel Kedi Cinsleri "Ankara Kedisi" listede!

Kasım 2021 tarihinde İngiltere merkezli 'All About Cats' adlı kuruluştan araştırmacılar, güzelliği oranlarla tanımlayan matematiksel bir kavram olan "altın oranı" en iyi bilinen 46 kedi ırkına uyguladı.

"1,62" lik altın oranın kullanıldığı çalışmada, Norveç orman kedisi, Russian Blue, Manx, "Ankara Kedisi" ve Van kedisi en güzel kedileri oluşturdu. Buna karşılık, Himalaya, Peterbald ve İran kedisinin matematiksel olarak en az güzel olduğu görüldü.

All About Cats'ın kurucusu Doron Wolffberg, 'Kedi severler her kedinin güzel olduğunu iddia etseler de, altın oran daha objektif sonuçlar sunuyor' dedi. Araştırmacılar, yaptıkları çalışmada en iyi bilinen 46 kedi ırkını inceledi. Ardından, bu kedilerin yüz özellikleri ölçüldü. Bu değerler, yüz uzunluğu, yüz ve burun genişliğinin yanı sıra başın tepesinden göz bebeklerine kadar olan uzaklığı içeriyor.

ANKARA KEDİSİ

ORAN :1,72 ALTIN ORANDAN FARKLILIĞI :0,10

"Ankara Kedisi" Yok Oluyor...

Kedilerin anavatanı ve ilk evcilleştirildiği bu coğrafya'da, kediler binlerce yıldır doğanın en güzel canlılarından biri olarak nesillerini sürdürmüşlerdir.

Yerleşik hayata geçiş ve tarımın başlamasıyla beraber insanlarla iç içe yaşamışlardır. Kedi ırklarına baktığımızda en popüler ırkların uzun tüylü kedilerden oluştuğunu görüyoruz.(Örnek: Persian ve Maine Coon). Uzun tüylü kedilerin atası olarak kabul gören "Ankara Kedisi" yüzyıllar önce Avrupalıların dikkatini bu topraklarda çekmiştir. Hatta yaklaşık 400 yıl önce Fransız soylularına, kraliçelerine hediye edilecek kadar göz kamaştırıcı güzelliğiyle ün salmıştır.

"Ankara Kedisi"; Anadolu'da asırlardır yaşamaktadır. Ataları burada evcilleşmiş, tarımla uğraşan insanları fare ve çeşitli zararlı haşerelerden korumuşlardır. Kedilerde beyaz tüy rengi dominant yani baskındır. Beyaz tüylü bir kediyi ayrı ve saf bir ırk olarak göstermek yanlıştır. Beyaz tüylü bir kediden tekir, sarman, siyah v.s. renkte ve desende bir kedi çıkma ihtimali de bulunmaktadır. Bu beyaz renkli kedilerimiz diğer renk genlerini de taşımaktadırlar ve albino değillerdir.

İnsanlarımızın "Ankara Kedisi"ni sadece beyaz tüylü ve kalıtsal sağır olarak tanırlar. Hâlbuki "Ankara Kedisi" sadece beyaz değildir, sokaklarımızda görebileceğiniz her renk ve desene sahiptir. Sağırılık ise tüm beyaz tüylü kedilerde olabilmektedir. "Ankara Kedisi"ne özgü bir durum değildir.

Trajikomik bir tarafı ise, "Ankara Kedisi"nin kanunen sözde yurtdışına çıkarılma yasağı olmasına rağmen, kısırlaştırılma yasağı olmaması ve son derece yetersiz olan Ankara Hayvanat Bahçesi dışında (şimdi Atatürk Orman Çiftliği de yok oldu!) bir yerde koruma altına alınmaması.

Dünyanın en sağlıklı, problemsiz ve en güzel kedilerine sahip olmamıza rağmen, "Ankara Kedisi" Türkiye'de unutulmuştur, insanların evlerinde "Ankara Kedisi" olmasına rağmen, bu kedileri koruyucu bir üretim programı bulunmamaktadır. Mevcut kedi türleri arasında en güzeli addedilen "Ankara Kedisi"nin bu güzelliğinin başlıca sebebi parlak ve uzun tüyleridir. Tüyleri uzun ve güzel olan bu kedilerin tüy yapısı, Ankara'nın havasının iyonizasyonu ve elektrik alanının, kedilerin tiroid bezine olan etkisiyle açıklanmaktadır.

"Ankara Kedisi"nin korunması, ülkemizde ve dünya'da en iyi şekilde temsil edilmesi için kedilerimizin nesli tükenmeden en güzel örneklerine sahip çıkmak istiyoruz. Eğer biz bunu yapamazsak, yakın zamanda ülkemizin en büyük doğal hazinelerinden biri olan "Ankara Kedisi" de yok olacaktır!

Kaynak ;

- (<https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/ankara-kedisi-marquezin-kitabina-konu-olmustu-155018>)
- <https://clubangoraturc.eu/son-histoire/>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Turkish_Angora#History
- <http://www.cfa.org/client/breedTurkishAngora.aspx>
- ANKARA KEDİLERİNDE (Felis Catus Angorensis) DIŞ YAPI, TÜY, BÜYÜME, GELİŞME VE ÜREME ÖZELLİKLERİ ÜZERİNE ARAŞTIRMALAR S.Tarkan ÖZÇETİN
- <https://tica.org/breeds/browse-all-breeds?view=article&id=886:turkish-angora-breed&catid=79> Dr. Eley - We Speak for Cats/ Turkish Angora Breed
- <https://cfa-files.s3.us-east-2.amazonaws.com/breed-presentations/TurkishAngora.pdf>
- Dufort de Cheverny, Jean-Nicolas, *Mémoires sur les règnes de Louis XV et Louis XVI et sur la Révolution* Vol. 1(1886) p.124-5 <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5839019n/f155.item>
- "Eau de mille fleurs" seems to have been a particularly vile concoction made from liquid cow dung mixed with white wine and then distilled. See: Olivier Lafont, "L'eau de mille-fleurs qui fit danser le chat du roi" *Revue d'histoire de la pharmacie* 1999 Vol.87(323) pp. 343-346 http://www.persee.fr/doc/pharm_0035-2349_1999_num_87_323_4973#pharm_0035-2349_1999_num_87_323_T1_0346_0000
- <https://archive.org/stream/portraitsintimes00gonc#page/32/mode/2up>
- <https://pets.thenest.com/difference-between-turkish-van-turkish-angora-cats-6508.html>
- ANKARA TARİHİ KİTABI Yazar: Avram Galanti
- Küçük Asya'nın Bin Yüzü:ANKARA Yazarlar: Süavi aydın, Kudret emiroğlu, Ömer Türkoğlu,Ergi D.özsoy
- Türk Van Kedisi ve Türk Angora Kedisi Bahattin Çak / Hayvan Bilimleri Bölümü, Veteriner Fakültesi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
- Türk Romanında Ankara